ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου **1938** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **113**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1140. Περὶ διαθέσεως τῶν ἐσόδων τῆς δωρεᾶς Δημητρίου Κ. Φιλίτου. 1

Α. Ν. 1141. Περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Σοφίας Γ. Νήρως. 2

Διατάγματα

Περὶ ρητινεύσεως δασῶν. 3

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος καὶ τῆς εἰσπράξεως κοινοτικῶν φόρων ἐν τῇ Κοινότητι Κουκουβαούνων. 4

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1140. 1938

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐσόδων τῆς δωρεᾶς Δημητρίου Κ. Φιλίτου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1890 δωρητηρίου ἐπιστολῆς τοῦ Δημητρίου Κ. Φιλίτου γενομένης δωρεᾶς πρὸς τὸν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν διδασκάλων τῶν ἐν ταῖς Κοινότησι Γαβρισίου, Ραΐκου, Νεοχωρίου, Πρωτόπαπα καὶ Τσαρκοβίστης τῆς Ἠπείρου, ἔσοδα ἐπενδυθέντα ἢ μὴ ὡς καὶ τὰ ἐφεξῆς τοιαῦτα διατίθενται πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίων καὶ διὰ τὰς λοιπὰς σχολικὰς ἀνάγκας τῶν αὐτῶν Κοινοτήτων ὡς καταστάσης ἀνεφίκτου τῆς ἐκπληρώσεως τῆς θελήσεως τοῦ δωρητοῦ.

Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔσοδα διατίθενται ἀναλόγως τῶν σχολικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνωτέρω Κοινοτήτων προτάσει τοῦ δωρεοδόχου Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἀνεγέρσεως διδακτηρίων ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἐπὶ τῆς μετώπης τῶν ἀνεγειρομένων διδακτηρίων ἐντοιχίζεται πλάξ φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «δωρεὰ Δημητρίου Κ. Φιλίτου».

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5110.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1938.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1141. 1938

Περὶ διαθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Σοφίας Γ. Νήρως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ διὰ τῆς ἀπὸ 11 Μαΐου 1888 διαθήκης Σοφίας Γεωργίου Νήρως καταλειφθὲν κληροδότημα πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν ἐν Κορίνθῳ σχολῆς ὀρφανῶν κορασίων (δι' ἐξωτερικὰς μαθητρίας) ἐκ δραχ. 250.000 περίπου μὴ ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ διατίθεται δι' ἀνέγερσιν γυμναστηρίου τοῦ Γυμνασίου Κορίνθου πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Ἐπὶ τῆς μετώπης τῆς εἰσόδου τοῦ ἀνεγερθησομένου Γυμναστηρίου θέλει ἐντοιχισθῇ πλάξ φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «Γυμναστήριον ἀνεγερθὲν διὰ κληροδοτήματος Σοφίας Γ. Νήρως»

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει ὁ Νόμος 5110 περὶ διοικήσεως τῶν

ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ κοινωφελῶν σκοπῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1938.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ ρητινεύσεως δασῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 826 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ διὰ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ συμβάσεως», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 110 ἐ. ἔ. γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

I. Τόπος, χρόνος καὶ τρόπος ρητινεύσεως.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ρητίνευσις ἐπιτρέπεται εἰς δάση, συστάδας καὶ δένδρα μόνον παραλίας (Pinus halepensis) ἢ τραχείας (Pinus brutia) πεύκης. Ἐξαιρετικῶς ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ρητίνευσιν καὶ εἰς δάση μαύρης πεύκης (Pinus nigra) ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐρητινεύοντο μέχρι τοῦ χρόνου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Β. Δ.

2. Ἡ ρητίνευσις ἄρχεται τὴν 1 Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τῶν ἁρμοδίων Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ὡς καὶ τοῦ Συμβουλίου Δασῶν δύναται ἡ ὡς ἄνω περίοδος ρητινεύσεως νὰ αὐξηθῇ κατὰ ἕνα μῆνα, τοῦ χρόνου ἐνάρξεως καὶ λήξεως τότε τῆς περιόδου ρητινεύσεως ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως, ὅπως οὐδεμία γίνεται ὑπέρβασις τῶν διαστάσεων τῶν ἐτησίων ἐντομῶν. Αἱ προπαρασκευαστικαὶ τῆς ρητινεύσεως ἐργασίαι, ὄχι ὅμως τὸ κέντημα τῶν πεύκων, ἐπιτρέπονται ἀπὸ 1 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους.

3. Ἡ ρητίνευσις ἐπιτρέπεται εἰς δένδρα τῶν ὁποίων ἡ στηθιαία, δηλαδὴ εἰς ὕψος 1,30 τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἔμφλοιος περίμετρος εἶναι μεγαλυτέρα τῶν 0.80 μ. ἐνεργεῖται δὲ δι' ἐντομῆς διανοιγομένης τὸ πρῶτον παρὰ τὴν βάσιν τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου. Τὸ πλάτος τῆς ἐντομῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 0.10 μ. εἰς δένδρα στηθιαίας περιμέτρου 0.80 μ. ἕως 1.00 μ., τὰ 0.12 μ. εἰς δένδρα στηθιαίας περιμέτρου 1.00 μ. ἕως 1.20 καὶ τὰ 0.14 μ. εἰς δένδρα στηθιαίας περιμέτρου μεγαλυτέρας τῶν 1.20 μ.

Ἐξαιρετικῶς ὅπου τὰ δένδρα λόγῳ ἀντιξόων συνθηκῶν δασικοῦ τόπου δὲν αὐξάνουν κατὰ πάχος ἐπαρκῶς, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας μετὰ γνώμην τῶν ἁρμοδίων Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ὡς καὶ τοῦ Συμβουλίου Δασῶν νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ρητίνευσιν καὶ εἰς δένδρα ἔχοντα μικροτέραν τῆς ἀνωτέρω στηθιαίαν περίμετρον, πάντως ὅμως οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 0.60 μ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ πλάτος τῆς ἐντομῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 0.08 μ.

Εἰς πᾶσαν ἐντομήν, τὸ ἑκάστοτε ἄνω μέρος αὐτῆς, ὅπου ἐνεργεῖται τὸ κέντημα, εἶναι καμπύλον καὶ μὲ ὁμαλὴν μετάβασιν πρὸς τὴν κάτωθι αὐτοῦ ἐπιφάνειαν τῆς ἐντομῆς.

4. Ἡ ρητίνευσις ἐνεργεῖται κατὰ κανόνα διὰ μιᾶς ἐντομῆς. Διάνοιξις νέας ἐντομῆς ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ ἡ ρητίνευσις καθ' ὕψος εἰς τὴν ἐν λειτουργίᾳ ἐντομὴν εἴτε λόγῳ διαμορφώσεως τοῦ κορμοῦ εἴτε λόγῳ τοπικῆς βλάβης αὐτοῦ. Ἡ διάνοιξις τῆς νέας ἐντομῆς λαμβάνει χώραν, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν ἐπὶ τῆς ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτου πρὸς τὴν ἀπορητινευομένην παλαιὰν ἐντομὴν πλευρᾶς τοῦ δένδρου, ἄλλως εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀπορητινευθείσης ἐντομῆς, ὥστε μεταξὺ τῶν ἐντομῶν νὰ μένῃ λωρὶς φλοιοῦ πλάτους τοὐλάχιστον 0.07. Ἡ τρίτη, τετάρτη καὶ περαιτέρω ἐντομὴ διανοίγονται περαιτέρω ἀναλόγως, διατηρουμένου πάντοτε πλάτους φλοιοῦ, μεταξὺ τῶν ἐντομῶν τοὐλάχιστον 0.05.

5. Ρητίνευσις διὰ δύο συγχρόνως ἐντομῶν ἐπιτρέπεται, κατόπιν γενικῆς ἢ εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μόνον εἰς πεύκα στηθιαίας διαμέτρου τοὐλάχιστον 0,90, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως τὸ πλάτος ἑκάστης ἐντομῆς μὴ εἶναι τότε ἀνώτερον τῶν 0.08 μ. Κατὰ τὰ λοιπὰ τηροῦνται αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

6. Εἰς δένδρα ὑλοτομηθησόμενα μετὰ 5 ἔτη λόγῳ τελικῆς ἀναγεννητικῆς ὑλοτομίας, δύναται ἐξαιρετικῶς νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν γενικῆς ἢ εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ρητίνευσις διὰ πλειοτέρων τῶν δύο ἐντομῶν, πλάτους ἑκάστης οὐνὶ μεγαλυτέρου τῶν 0.08 μ. Παρομοίᾳ διὰ πλειόνων ἐντομῶν ρητίνευσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς πεύκα φυόμενα ἐντὸς ἀγρῶν, πάντοτε κατόπιν γενικῆς ἢ εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἢ εἰς πεύκα ὑλοτομηθησόμενα λόγῳ ἀραιώσεως συστάδων πρὸ τῆς παρελεύσεως πέντε ἐτῶν, κατόπιν ὅμως τότε ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ προσημάνσεως τῶν τοιούτων δένδρων ὑπὸ ἁρμοδίου δασικοῦ ὀργάνου.

7. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ρητινεύσεως, τὸ ὕψος τῆς ἐντομῆς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 0.35 μ. κατὰ τὸ πρῶτον ἐντὸς τῆς διανοίξεως ἑκάστης ἐντομῆς καὶ τὰ 0.30 μ. κατὰ τὰ μετανενέστερα ἔτη, τὸ δὲ βάθος αὐτῆς τὰ 0.01 μ. τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δυναμένου δι' ἀποφάσεώς του ν' αὐξήσῃ τὸ βάθος τοῦτο μέχρι 0.015 μ. ὅπου εὐνοϊκαὶ συνθῆκαι αὐξήσεως τῶν δένδρων ἐπιτρέπουσι τοῦτο.

8. Ἡ συλλογὴ ρητίνης, γίνεται ἐντὸς καταλλήλων πρὸς τοῦτο κυλινδρικῶν ἢ κολουροκωνικῶν ἢ ἄλλης μορφῆς δοχείων. Τὰ δοχεῖα ταῦτα ἀναστηνται εἴτε ἐκ σιδήρου ἢ λευκοσιδήρου καμπύλου ἐλάσματος ἐμπηγνυομένου τῇ βοηθείᾳ εἰδικοῦ ὀργάνου κάτωθεν τῆς βάσεως τῆν ἐντομῆς, εἴτε ἐκ καρφίδος ἐμπηγνυομένης ἀμέσως κάτωθεν τοῦ ὡς ἄνω ἐλάσματος. Τὰ δοχεῖα τοποθετοῦνται κατ' ἔτος καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ρητινεύσεως κάτωθεν τῆς βάσεως τῆς κατὰ τὴν ἀρνομένην ρητινευτικὴν περίοδον διανοιγομένης ἑκάστοτε ἐντομῆς. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατὰ διετίαν μετακίνησιν τῶν δοχείων πρὸς τὰ ἄνω.

Ὁ διὰ τῆς παραγράφου ταύτης ὁριζόμενος τρόπος συλλογῆς ρητίνης ἐφαρμόζεται ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ρητινευτικῆς περιόδου τοῦ 1939 τόσον εἰς τὰ τὸ πρῶτον κατὰ τὴν ρητινευτικὴν ταύτην περίοδον ρητινευόμενα πευκόδενδρα ὅσον καὶ εἰς τὰς νέας ἐντομὰς τὰς διανοιχθησομένας ἐκ τῆς βάσεως τῶν ἤδη ρητινευομένων πευκοδένδρων.

9. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν δένδρων κατασκευὴ ὑποτομῆς (γούβας) πρὸς συλλογὴν τῆς ἐκρεούσης ρητίνης ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ ὀδηγοῦ αὐλακος (κοντίτας) πρὸς διοχέτευσιν αὐτῆς ἀπὸ ἐντομῆς εἰς ἄλλην ἐντομήν.

10. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ρητινευτικῆς περιόδου τοῦ 1939 ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις σκεπαρνίων ρητινεύσεως ἐχόντων πλάτος κόψεως μεγαλύτερον τῶν 0.04 καὶ γωνίαν κλίσεως μεταξὺ τοῦ στυλεοῦ καὶ τοῦ ἐλάσματος τοῦ σκεπαρνίου μεγαλυτέραν τῶν 70 μοιρῶν. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται ἐξαιρετικῶς νὰ ἐπιτρέψῃ, ἀλλὰ μόνον τὸ πολὺ δι' ὁλόκληρον τὴν ρητινευτικὴν περίοδον τοῦ 1939, τὴν ρητίνευσιν μὲ σκεπάρνια ἔχοντα πλάτος κόψεως μεγαλύτερον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου καὶ γωνίαν κλίσεως μεταξὺ στυλεοῦ καὶ ἐλάσματος τοῦ σκεπαρνίου μεγαλυτέραν τῶν 70 μοιρῶν.

11. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ὅλως ἐξαιρετικῶς κατόπιν γνώμης τῶν ἁρμοδίων δασάρχου, Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ τοῦ Συμβουλίου Δασῶν δύναται κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ γενικῶν διαταγῶν του μικρὰς παρεκβάσεις ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθοριζομένων, ὅπου κατὰ χῶρον ἢ χρόνον ρητινευτικαὶ συνθῆκαι καθιστῶσιν ἀναπόφευκτον τὴν παρέκβασιν ταύτην.

II. Ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐκ μὴ Δημοσίων Δασῶν προερχομένης ρητίνης.

1. Ἐπὶ τῆς ρητίνης τῆς παραγομένης ἐκ μὴ Δημοσίων Δασῶν εἰσπράττεται φόρος τοῦ Δημοσίου καθοριζόμενος διὰ τοῦ κατ' ἔτος ἰσχύοντος πίνακος διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων.

2. Ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τούτου ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐνοικιαστῶν ἀναδεικνυομένων διὰ δημοπρασίας, βεβαιοῦται δὲ κατὰ τὴν μεταφορὰν διὰ ζυγίσεως εἰς τοὺς λάκκους ἀποθήκας ἢ τόπους συγκεντρώσεως, τοὺς εὑρισκομένους ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δάσους ἔνθα ἐνεργεῖται ἡ ρητίνευσις.

3. Ἡ δημοπρασία προκηρυσσομένη ἁρμοδίως καὶ διενεργουμένη κατὰ τὰς περὶ διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν λοιπὰς δασικὰς διατάξεις ἄρχεται τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Φεβρουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει ἀνυπερθέτως τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου, ἐκτὸς ἂν δι' ὅλως ἐξαιρετικοὺς λόγους ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς καὶ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἀπρίλιον.

4. Ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου φόρος ρητίνης καταβάλλεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη τὴν πρώτην Αὐγούστου (ἐκτὸς ἂν δὲν ἔχῃ ἀναδειχθῇ ἐνοικιαστὴς ὁπότε καταβάλλεται ἅμα τῇ συντάξει τοῦ ἐνοικιαστηρίου συμβολαίου), ἡ δευτέρα τὴν 15 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ τρίτη τὴν 31 Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπέλθει ὁ χρόνος συλλογῆς τῆς ρητίνης καὶ ἡ ἐνοικίασις τοῦ φόρου ρητίνης δὲν ἔχει συντελεσθῇ, ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος προτείνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας τὸν διορισμὸν ἐπιστατοφυλάκων διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου καθορίζων συγχρόνως τὴν εἰς αὐτοὺς καταβλητέαν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν. Ὡς ἐπιστατοφύλακες δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἴτε Δημόσιοι Ὑπάλληλοι εἴτε ἰδιῶται πολῖται Ἕλληνες, εἴτε οἱ εἰσπράττοντες τοὺς δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς φόρους.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας διορίζει τοὺς ἐπιστατοφύλακας, ὁρίζων ἅμα τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἑκάστου, μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 50 δραχμὰς ἡμερησίως οὐδὲ τὰ 15 ο/ο τῶν συνολικῶν εἰσπράξεων.

3. Οἱ ἐπιστατοφύλακες καταβάλλουσι ἀνελλιπῶς καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου δεκαημέρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα χρηματικὰ ποσά, ἀφαιροῦντες τὴν εἰς αὐτοὺς καθορισθεῖσαν ἀποζημίωσιν, εὐθύνονται δὲ ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀμέλειαν περὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου ρητίνης.

4. Ἅμα τῇ ἀναδείξει ἐνοικιαστοῦ, καταβάλλονται αὐτῷ τὰ εἰσπραχθέντα ὑπὸ τῶν ἐπιστατοφυλάκων χρηματικὰ ποσά, οὐδαμῶς εὐθυνομένου τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τυχὸν τὰ ποσὰ ταῦτα εἶναι μικρότερα τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ὁ ἀναδειχθησόμενος ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ σὺν τοῖς ἄλλοις εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ ἔξοδα τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων ὅπου διωρίσθησαν τοιοῦτοι, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀρνηθέθησαν κατὰ τ' ἀνωτέρω.

III. Ἐνοικίασις τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ρητινεύσεως δημοσίων Δασῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὰ δημόσια ἢ ὑπὸ τοῦ δημοσίου διαχειριζόμενα δάση, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ρητίνευσις δὲν ἀποτελεῖ ἀνεγνωρισμένον δίκαιον τρίτων, τὸ δικαίωμα ἢ μίσθωμα τῆς ρητινεύσεως διατίθεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ δημοπρασίας καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι τὸ πολὺ 5 ἐτῶν.

2. Ἡ δημοπρασία προκηρυσσομένη ἁρμοδίως καὶ διενεργουμένη κατὰ τὰς περὶ διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν λοιπὰς δασικὰς διατάξεις ἄρχεται τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ λήγει ἀνυπερθέτως τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου, ἐκτὸς ἂν διὰ λόγους ἐξαιρετικοὺς ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας θεωρήσῃ ἐπιβεβλημένην τὴν ἐπανάληψιν ὁπότε δύναται ἡ δημοπρασία νὰ ἐπαναλαμβάνεται καὶ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἀπρίλιον.

3. Τὸ μίσθωμα τῆς ρητινεύσεως δημοσίων δασῶν τὸ διατιθέμενον κατόπιν δημοπρασίας καταβάλλεται εἰς τέσσαρας τριμηνιαίας ἴσας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τριμηνίας ἀσχῆς γενομένης ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου.

4. Ἡ βεβαίωσις τοῦ μισθώματος τῆς ἄνευ δημοπρασας διατιθεμένης ρητίνης μὴ δημοσίων δασῶν γίνεται διὰ ζυγίσεων εἰς τοὺς λάκκους, ἀποθήκας, ἢ τόπους συγκεντρώσεως τοὺς εὑρισκομένους ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δάσους ἔνθα ἐνεργεῖται ἡ ρητίνευσις ἢ τοῦ οἰκείου χωρίου εἰς ὃ ὑπάγεται τοῦτο.

IV. Μεταφορὰ ρητίνης.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένων τόπων συγκεντρώσεως ἢ ἀποθηκεύσεως μεταφορὰ τῆς ρητίνης ὡς καὶ ἡ διὰ βιομηχανοποιήσεως κλπ. μεταποίησις αὐτῆς εἰς τερεβινθέλαιον ἢ ἄλλο ρητινῶδες προϊὸν πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου τοῦ Δημοσίου προκειμένου περὶ ρητίνης ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ τοῦ μισθώματος προκειμένου περὶ ρητίνης οἱουδήποτε ποσοῦ προερχομένης ἐκ δημοσίων δασῶν, ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 4 τοῦ παρόντος ὁριζομένων προθεσμιῶν.

2. Ἡ ἐκ τῶν ἀνωτέρω τόπων συγκεντρώσεως ἢ ἀποθηκεύσεως μεταφορὰ τῆς ρητίνης τῶν μὲν μὴ δημοσίων δασῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ δικαιώματος ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ ἐπισταφύλακος σχετικῆς διπλοτύπου ἀποδείξεως, τῶν δὲ δημοσίων τοιούτων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἀδείας δασικῆς Ἀρχῆς ἐκδιδομένης ἅμα τῇ προσαγωγῇ τοῦ διπλοτύπου καταβολῆς τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ληξιπροθέσμου δόσεως.

3. Διὰ τὴν ἄδειαν ταύτην δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξελέγξεως.

V. Ἔλεγχος ρητινεύσεως καὶ καταλογισμοὶ εἰς βάρος τῶν παρανόμως ρητινευσάντων.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ δασάρχης καὶ τὰ ἁρμόδια δασικὰ ὄργανα ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθοῦν τὴν ρητίνευσιν τῶν δασῶν, μάλιστα δὲ τῶν δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν, συνεταιρικῶν καὶ εἰς ἀγαοεργὰ ἱδρύματα ἀνηκόντων τοιούτως τῆς περιφερείας των. Ἐὰν τὰ ἁρμόδια δασικὰ ὄργανα βεβαιοῦνται ὅτι ἡ ρητίνευσις διενεργεῖται παρὰ τὰ κεκανονισμένα ἢ πρὸς ζημίαν τοῦ δάσους ἀναφέρουσιν ἐπειγόντως εἰς τὸν δασάρχην δυνάμενον νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ρητινεύσεως ἢ τὴν κανονικὴν ἐξακολούθησιν αὐτῆς.

2. Ρητίνη παρανόμως συλλεγεῖσα κατάσχεται μηνυομένων ἅμα τῶν ὑπαιτίων (ἰδιοκτητῶν, ἐνοικιαστῶν, ἀντιπροσώπων

των ἢ ρητινευτῶν) ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων. Προκειμένου δὲ περὶ δασῶν δημοσίων ἢ διαχειριζομένων ὡς τοιούτων τὰ ἁρμόδια δασικὰ ὄργανα ὑποβάλλουσιν ἔκθεσιν περὶ τῶν γενομένων παραβάσεων εἰς τὴν προϊσταμένην των τοπικὴν δασικὴν ἀρχήν, ἥτις ἐνεργεῖ διὰ τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου τῶν προξενηθεισῶν ζημιῶν καὶ τῆς κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ὁριζόμενα καταβλητέων ἀποζημιώσεων. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους οἵτινες δικαιοῦνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ ὑποβάλωσιν ἔνστασιν κατὰ τοῦ γενομένου καταλογισμοῦ.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας ὁ ὁποῖος δύναται νὰ διορίσῃ τριμελῆ δευτεροβάθμιον ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων. Αὕτη προβαίνει εἰς νέαν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν προξενηθεισῶν ζημιῶν καὶ εἰς σύνταξιν λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου καταλογισμοῦ, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Δασαρχείου ἢ Δασονομείου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν ἀποδέχεται καὶ τροποποιεῖ τὸ οὕτω καταρτισθὲν πρωτόκολλον καταλογισμοῦ καὶ κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του διὰ τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου εἰς τοὺς ὑποβαλλόντας τὴν ἔνστασιν.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ ἐνοικιασταὶ τῆς ρητινεύσεως δημοσίων δασῶν καθὼς καὶ οἱ ἄνευ δημοπρασίας συλλέγοντες ἐκ τούτων ρητίνην ἢ οἱ μισθωταὶ τῶν τελευταίων τούτων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταστάσεώς των εἰς τὸ δάσος, εὐθύνονται ἀλληλεγγύως διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν πάσης ζημίας τοῦ Δημοσίου, προελθούσης ἐκ παρανόμου ρητινεύσεως καὶ διαπραχθείσης ἐν τῷ δάσει ὑπὸ τῶν ἰδίων ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των ἢ ὑπὸ τῶν ἐργατῶν αὐτῶν.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν παράνομον ρητίνευσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως κατὰ πεύκην.

α') Εἴκοσι δραχμὰς διὰ ρητίνευσιν δένδρων ἐχόντων στηθιαίαν περίμετρον μικροτέραν τῶν 0.80 μ. ἢ τῆς τυχὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος καθοριστθείσης τοιαύτης.

β') Πεντήκοντα δραχμαὶ διὰ κατασκευὴν ὑποτομῆς (γούβος) ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν πευκοδένδρων ἢ διάνοιξιν πλειόνων τῆς μιᾶς ἐντομῶν ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ δένδρου ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ διάνοιξις δύο ἐντομῶν.

γ') Εἴκοσι δραχμαὶ διὰ διάνοιξιν ἐντομῶν πλάτους ἢ μήκους ἢ βάθους μεγαλυτέρων τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καθοριζομένων ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδηγοῦ αὔλακος (κοντίτας).

Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποζημιώσεις βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τοὺς νόμους «περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων».

Ὁ εἰς βάρος τῶν ἀνωτέρω καταλογισμὸς τῶν ἀνωτέρω ἀποζημιώσεων δὲν ἀποκλείει τὴν ποινικὴν δίωξιν τούτων ἐπὶ παραβάσει τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Εἰς τὰ παρανόμως ρητινευθέντα δένδρα δύναται ὁ Δασάρχης ν' ἀπαγορεύῃ ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον τὴν περαιτέρω ρητίνευσιν, τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ δυναμένου νὰ τροποποιήσῃ ἢ ἄρῃ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ καρπωταὶ ρητινεύσεως μὴ δημοσίων δασῶν εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν πάσης ζημίας τοῦ ἰδιοκτήτου προελθούσης ἐκ παρανόμου ρητινεύσεως ἢ ἄλλης δασικῆς παραβάσεως, διαπραχθείσης εἴτε ὑπὸ τῶν ἰδίων εἴτε ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων των, εἴτε ὑπὸ τῶν ἐργατῶν των.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μὴ δημοσίων δασῶν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν καρπωτῶν γενομένην παράνομον ρητίνευσιν ἢ ἄλλας ζημίας τοῦ δάσους των καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἰδίων, κατόπιν δὲ σχετικῆς μεταξὺ καρπωτοῦ καὶ δασοκτήμονος συμφωνίας, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσι διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν οἰκείων ἀποζημιώσεων αἱ περὶ δημοσίων δασῶν διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

VI. Ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις ρητινεύσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς δάση προστατευτικὰ ἢ εἰς δάση ἔνθα ἐνηργήθη ἔντονος ρητίνευσις ἢ ἐν γένει διὰ δασοκομικοὺς ἢ διαχειριστικοὺς λόγους δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ρητίνευσις ἐπ' ἀόριστον ἢ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα διὰ δασυνομικῆς διατάξεως ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου, μετὰ γνώμην αὐτοῦ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ τοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον δύναται νὰ ἐκδοθῶσιν ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις ρητινεύσεως εἰς πάρκα, ἄλση, δάση περιχώρους ἱστορικούς, ἐθνικούς, λουτροπόλεις ἢ εἰς δάση ἑκατέρωθεν τῶν δημοσίων ὁδῶν, ἰδίᾳ τῶν παρουσιαζουσῶν μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν μέχρι βάθους 50 τὸ πολὺ μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν ὁδῶν τούτων.

VII. Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

1. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 183, 184, 185, 186, 187, 188 καὶ 189 τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1928 διατάγματος περὶ διαχειρίσεως τῶν δασῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἀντίθετος διάταξις.

VIII. Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπιτρέπεται ἡ ρητίνευσις καὶ δένδρων στηθιαίας περιμέτρου μικροτέρας 0.80 μ. μέχρι 0.50 μ. προκειμένου περὶ Δασῶν τὰ ὁποῖα οὕτως ἐρητινεύθησαν συνεχῶς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος τριετίαν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

(4)

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος καὶ τῆς εἰσπράξεως κοινοτικῶν φόρων ἐν τῇ Κοινότητι Κουκουβαούνων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 359 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ - Διοικητοῦ τῆς Πρωτευούσης, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Κοινότητος Κουκουβαούνων συνομολογηθησομένου μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δανείου μέχρι 30 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ῥράγματος (Κηφισσοῦ (Φασίδερι) παρατείνεται ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ διάρκεια ἐκ τῶν ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 165)1937 καὶ 1)1938 πράξεσι τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κουκουβαούνων ἀναφερομένων φόρων, τῶν ἐγκριθέντων τοιούτων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 587)1938 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ—Διοικητοῦ τῆς Πρωτευούσης καὶ ἐκχωρηθέντων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τούτου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν—Διοικητὴν τῆς Πρωτευούσης ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης Ὑπουργὸς
Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου